

Σοφώτατέ μου διδάσκαλε καὶ πάτερ,

Τὰ ἱερά σου καὶ μεγίστημα γράμματα λαβὼν ἀνέμενα
ἀγία καὶ μεγάλη δουλὴν, ἀνέγνω δι' ὅλης τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ ἤ' ἐπαύριον ἐμελέησα, καὶ δὲν παύομαι
μεγαλῶν. Εἶχες πολλὸν καιρὸν νὰ μὲ γράψῃς, καὶ πε-
ριέμενον περιέμενον, καὶ ἀδεξοφανόμενον ὡς φυτὸν ἀδρό-
σιον ἀπωρριζωμένον, ἢ ζωηλωτάτος σε γόνυ ὁ παῖς σε
καὶ πιστὸς μαθητής! Πολλὰν ἀναβύλων ἀνεδεικνύς τὰς
ὀχθὰς ὅσας μοι προέγραψας ἐπιστολάς, ἀπολαμπανμένας ὡς
κωμῆν, σιχνοῦσας ὡς ἰαριτολογικὰ τῆς ποιότητος Σλοῦς καὶ
ἔχουσας δευτέριον ὡς ἡ' ἐκείναι πολλὰ παρὰ τῆς φιλοσοφίας δεδι-
δαγμένα, καὶ παρηγορήν! οὐδέ σε χερταίνω ποτέ, ὅχι
δέπων, ὅχι αὐτῶν, ἢ ἢ ἀναγινώσκων, ἢ ἢ ἐνδυσόμενος· αἰ-
σθάνομαι δὲ ὅτι χρόνον ἔχω σὸ ἵνα **ζῶω**, καὶ ὁμολογῶ ἐνώ-
πιον δὲ καὶ ἀνδρώπων ὅτι εἰς σὲ ὄφειν **πηλά**. ἀλλ' ἔχουσ
τόχος καὶ πάλιν, γλυκύρον φάος, καὶ **εἰ** τῆς προσφύει ἐπι-
στολῆς σε μὲ ἀνυπερέβωσας, καὶ διὰ τῶν, θῶν σε συγγραφῶν
τοῦ θεατὴν ἐπρόβησας. Εὐγνωμονῶ πρὸς τὴν ἐργασίαν σε
φρίξιν, ἐπειδὴ καὶ ἔγωγε ἠξιώθη, ἄχρι τούδε ὁ θεατὴς νὰ δημο-
σιεύσῃ, ἰσοκύβητος καὶ θυσιμαύτης ἀξίας θαυράματα, ἐγνωμο-
νήσσει δὲ πλεονεχίαν ἐγνωμονούντων καὶ ὁ διάσος τῶν ἀνα-
γνωστῶν, ἐν **μακρῷ** τῷ χρόνῳ ἄγνωστοι οὖν τῆς ἀμφοτερόσε
διδασκαλίας. Εἰ δὲ καὶ εἶσα πεπεισμένος ὡς ἐγὼ περὶ τῆς

· σε · δίδω · δωρο

Τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ
Κωνσταντίνῳ τῷ οἰκονόμῳ

Εἰς Ναύπλιον .

Handwritten flourish or signature.

πραγμάτων ὡφελέας ἢ ὡφελῆτας τὸ ὑμέτερον σχολαστικὸν γένος,
καὶ κυρίως οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ἡ μὲν τοῦ πατρίδος ἑλπίς,
ἀπὸ τοῦ διπλοῦ συζητητάτος νόμου τοῦ γραφικῆς καὶ ἀσφαλι-
κῆς ἐρμηνείας, καὶ τοῦ παλαιῶν Ἑλληνικῆς χρησμοθεσίας,
καὶ πάντες, δόμοι, ὡφελῶν ἔλως, ὡς ἀξιώματος ἀλλήλων,
καὶ ὡς ὅτι ἐνδοχίον ἐκ νέου ἡ πατρίς ἀπὸ τοῦ νόμου
τοῦ αὐτοῦ νὰ παραλάβῃ τὰς διδασκαλίας. Μιγάλλῃ οὐκ ἔστι
καὶ ἡ συμμαχία περὶ τὰ ἑρμῆ, καὶ πολλοὶ παραμυθῶσι τὴν
συνείδησίν μου, καὶ κρατεῖν τοὺς ζῆλον μου. Σιωπῶ, καὶ δέ-
χομαι τὴν ἐνδοχίαν μὴ σέβας, ὅδ' ἀμβλυωπῶν περὶ τὴν ἀ-
σθένειάν μου.

Αἱ διατριβαί σου ἐνδοθέσονται μετ' ἑποχῆς ταύτης ὑμέ-
ρας ὀλίγοι, ἀνέρας καὶ ἄδελφοι. ὅδ' ὁλοκλήρως νὰ διακόψω
τοιαύτην πράξιν, ἢ νὰ μεταποιήσω ^{ἡ ἀρχή} τὸ ἐνοχλήμα ὅπως
ἐκδιδῶ, καὶ ἀρεσκόμενος εἰς πᾶν ὅ,τι σε ἀρέσκει. Μόνον
δίδασκόν μου ἡ τοῦ ἀφύρτου σώμα ὅπως χέεις ὡς ἂν τὴν
διαδασκίαν μέλλῃ ἀφύρτου σώματος; καὶ τὴν ἐπιγράψω
τὸν προφύλιν τοῦ καὶ ἔχει τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τῶν ἐν τῇ
καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ τύχῃ σου καὶ ἐν τῇ νόμῳ σου, καὶ προβλέ-
σεις αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σου κτλ. »;

Ἐγὼ καὶ ἡ περὶ ἐμὴ προεινόμενα προσαγορεύομαι
καὶ δαδάζομαι τὰ ὑμῶν τῶν ματὰ τὸν πατέρα,
συνεχόμενοι τὰ βέλγη οὗτος Μιχαὴλ Σχινᾶς.
ἐπὶ τοῦ νομοσωτηρίου ἑρμῆς
τοῦ ἁγίου πάσχα.

